

Nụ Hoa Hồng Trắng

Hôm nay trời trở lạnh, tin thời tiết mới đưa...có thể là có mưa vì có bão sắp tới!

Cali, ai cũng nói: "Trời mát mẽ dễ thương". Các em bé đến trường, hầu như choàng áo lạnh...

Tôi, bên đường đứng tránh khi xe bus vàng qua...Những đám mây xa xa thấy như hoa sắp nở!

Thơ tôi hôm nay dở...vì nói chuyện...trên trời, gửi em, đọc, để cười: "Tha cho anh, dễ ghét!".

Em à, anh không biết tại sao anh nhớ em...Nếu anh có nói thêm, cũng là...câu nói đó!

Có mùa Hạ đáng nhớ là hôm nay phải không? Nghĩ nụ cười em hồng mà thương hoa hồng trắng!

Em thật kỳ lạ lắm, hoa hồng trắng nâng niu...Anh nhớ có một chiều thấy em hôn hoa trắng...

Em làm anh nhớ nắng trên triền núi hoa vàng...Nhớ cả Hoa Vông Vang của nhà văn Đỗ Tấn...

Anh hôm nay lẩn thẩn nói gì đâu vô duyên...bởi anh tin em hiền...hiền như Bà Hiền Hậu!

Em ơi anh nướng nấu mái tóc em bay nha! Anh tin ngày không xa anh làm vua một xứ...

Em...Hiền Hậu ngồi ngự bên một đấng-Quân-Vương, anh chỉ em mù sương bay bay trời Đà Lạt...

Và, anh lắng nghe em hát bài Tình Xa...hết Xa! Em ơi em là Hoa - một Nụ Hoa Hồng Trắng!

Trần Vấn Lệ